

Har mester opgivet at vise vejen?

Når Helle kan, kan jeg også! Det er åbenbart Leif Skovs fastfrosne tanke efter det alarmerende slutresultat af første budgetudkast for Vejle kommune. Som mester, så hendes svende! Altså forhøjer vi skatteprocenten. Så bliver der heller ikke så mange sure miner i udvalg og i administrationerne. Ganske vist kan vi ikke opfylde alle ønsker, men vi er fri for at blive beskyldt for at skære ned. Status quo.

Men status quo er ikke det samme som uændret. Udgiftstrykket vil jo fortsat vokse. Status quo er udtryk for manglende udvikling. Både i det daglige og i tankegang. ”Sådan har vi altid gjort” fremprovokerer ikke nye tanker. Slet ikke i en verden, der fortsat udvikler sig. Leif Skov kan tydeligvis ikke lide, at det kan gøre ondt at udvikle nyt på bekostning af noget af det bestående. Nyt medfører gerne, at noget af det bestående må laves om. Leif Skovs problem er, at problemerne ikke forsvinder blot han undviger de rigtige løsninger.

Det er da heller ikke det, kommunen har en politisk valgt borgmester til. Det er netop i budgetsituationen, han skal træde i karakter og vise vej: ”Venner, jeg ved at I arbejder loyalt til Vejle kommunes bedste. Men det hænder at udviklingen viser nye måder, som har flere fordele. Og måske endda koster lidt mindre,” burde han sige. Nogle medarbejdere vil sikker ryste på hovedet og spørge: hvad ved han om vores arbejde? Andre vil sige: Vi har i grunden også nogle ideer om, hvordan noget kan gøres lidt bedre. Lad os prøve. Hvis mange erkender det, bliver resultatet endnu bedre, men hvem inspirerer man ved at sige ”højere skatteprocent”?

I kommunerne har man direktører til at tage sig af det praktiske, det administrative. De gør sig også positive tanker. Men til det overordnede, som den der har overblikket og det udfarende initiativ, har byrådet valgt en borgmester. Det er ham, der skal vise vejen, hvis andre begynder at gå i hver sin retning - ud ad sidevejene. Det kan være en barsk opgave, for forandringsfrygten er stor. Men det er han jo valgt til at modstå, når det er nødvendigt.

Leif Skov har tydeligvis svært ved at se sine muligheder. I stedet for bevidstløs at sige, at når Helle kan hæve skatten, kan vi også - I stedet for at flakse forvirret i støvet af det frembrusende Helle-Villy parløb - bør han rejse sig, tage det lokale overblik og sige til sig selv – men især til sine vælgere: Det går ikke med bevidstløse fremskrivninger. Vores mål er at yde endnu bedre service – men fortsætter vi uændret, bliver den ringere. Derfor er det lagene i lagkagen vi skal interessere os for. Ikke de trofaste medarbejdere i lagkagebundens niveau, som det altid går ud over, når man bruger grønthøsteren. Indvendinger om, at der ikke er noget at hente i andre niveauer, må affærdiges: Når sammenlignelige kommuner kan administrere billigere uden at det går ud over servicen, kan vi selvfølgelig også. Mester må gå foran, hvis han vil have sine svende med sig.